

som var Invalider, da Loven traadte i Kraft, thi ogsaa for dem maa det være en Understøttelseslov. Det ærede Medlem sagde: Ja, men man kan jo forsikre et Skib, der er gaaet til Grunde, det er der ikke noget i Vejen for, naar man ikke ved, at det er gaaet til Grunde. Men saaledes er Forholdet ikke her. Man kan ikke forsikre et Skib, naar det er gaaet til Grunde i juridisk Forstand. Det er en Kendsgerning; jeg tillader mig her at stille mit Skøn op imod det ærede Medlems. Noget andet er det, naar man er uvis om, om Skibet er gaaet til Grunde; naar man gør dette gældende, naar man er uvis om det, kan man selvfølgelig forsikre sig, men ved man selv, at Skibet er gaaet til Grunde, og alligevel gaar hen og forsikrer sig, da er det Bedrageri. Og saaledes er Forholdet her. De, der her er Tale om, har ikke betalt en eneste rød Øre, men de var Invalider, og desværre var det ikke noget, de var ubekendt med, at de var Invalider.

Altsaa, Forslaget er inkonsekvent, og det er ulogisk, som det er stillet op, for jeg vil bede de ærede Tingmænd tænke over, hvad Følgen bliver af, at man vedtager det ærede Medlem Hr. Axel Møllers Forslag. Følgen deraf vil blive, at den danske Rigsdag vedtager et Forslag, som kun angaar de Invalider, der allerede nu har Renten, men vi faar ingen Regler for dem, der først bliver Invalider, og vi faar ingen Regler for dem, der har indgivet Begæring. Vi staa fuldstændig blank. Vi ophæver altsaa den gode Invalidelov, vi har, og faar kun Regler for dem, der har faaet Invaliderente, men vi er ude af Stand til at hjælpe dem, der fremtidig bliver Invalider, og dem, der er Invalider, men hvis Begæring først bliver taget til Følge senere! Det vilde blive Følgen af dette Ændringsforslags Vedtagelse, og jeg tror dog ikke, at man fra noget Partis Side vil gaa med til at vedtage ved anden Behandling et saadant Forslag, som ophæver Loven fuldstændigt, idet det kun giver Regler for de Mennesker, der er Invalider og har faaet Invaliderenten.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller søgte at komme udenom dette ved at sige, at det bliver nødvendigt mellem anden og tredje Behandling at komme med nærmere Forslag. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem Hr. Axel Møller havde sagt, at Meningen med hans Forslag var, at det skulde være et Supplement til de andre Regler. Saa kunde jeg have forstaaet det. Men det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at man maatte mellem anden og tredje

Behandling komme med nærmere Regler. Det vil altsaa sige, at man vil opleve det Særsyn, at det ærede Medlem Hr. Axel Møller mellem anden og tredje Behandling vil fraraade de Medlemmer, som han har faaet til at stemme for det Forslag, at vedtage det ved tredje Behandling, thi ellers vilde vi staa fuldstændig blank overfor de Mennesker, der bliver Invalider for Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller overraskede mig ligeledes ved en anden juridisk Betragtning. Det ærede Medlem udtalte: Vi skal først have det Spørgsmaal afgjort, om denne Lov kan forandres ved en anden Lov; det Spørgsmaal skal vi først stemme om; naar saa dette Spørgsmaal er afgjort, saa gaar vi over til de nærmere Regler. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Rigsdagen kan ikke afgøre, hvorvidt vi kan forandre den nugældende Lov eller ikke. Rigsdagen kan afgøre, om den vil forandre den nugældende Lov, men ikke, om det er juridisk berettiget at gøre det. Det afgøres af Domstolene. Derfor forstaaer jeg heller ikke det ærede Medlems Stilling. Han kunde ganske rolig gaa med til det Forslag, der er stillet fra Flertallets Side, idet han da kunde gøre sine Anskuelser gældende og sige: Men der sker ingen Ulykke ved det Forslag, thi det bliver prøvet ved Domstolene, og Domstolene vil afgøre, om Loven for visse Grupperes Vedkommende muligvis er ugyldig. Det ærede Medlem kunde tage det Forbehold at sige: Jeg tror, at hvis det Spørgsmaal kommer for Domstolene, vil Domstolene tilsidesætte Loven. Jeg er af modsat Mening. Men det ærede Medlem kan ikke sige, at det er et Spørgsmaal, som afgøres af Rigsdagen, thi det bliver Domstolene, som kommer til at afgøre dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem havde ogsaa i sin Tid en klippefast Opfattelse med Hensyn til Lensloven. Det interesserer mig i Dag at høre, at det ærede Medlem nu var ved at forsvare Højesteretsdommen angaaende denne Sag. Saadan forelaa Situationen jo ikke ganske før. Jeg kan ikke nægte, at da jeg hørte det ærede Medlem fremsætte disse juridiske Betragtninger, kom jeg til at tænke paa, hvad Festus siger til Paulus i Apostlenes Gerninger det 26de Kapitel, 24de Vers, nemlig: „Den megen Lærdom gør dig rasende.“ Og jeg er vis paa, at det ærede Medlem Hr. Axel Møller vil ikke kunne ripostere, som Paulus gjorde, thi det ærede Medlem er ude paa gyngende Grund.